

Framsýningar

Vit hava í árinum lutikið í trimum stórum framsýningum, fyrst í »Færøerne i Fokus« í Keypmannahavn, síðan í altjóða framsýningum í München (IKOFA) og í Paris (SIAL). Serliga hesar báðar seinast nevndu hava verið við til at givið okkum eina størri »flatu« úteftir, og tað at vísa fram Faroe Seafood, og tað, sum vit standa fyri, vil verða ein týðandi lutur í øllum menningararbeiði í framtíðini. Málið er, at øll tey, sum keypa fisk í vesturheiminum, fyrst og fremst skulu vita, hvat og hvar Føroyar eru, eins og tey skulu vita, hvat Faroe Seafood-merkið stendur fyri.

Aktivitetur

Nýggir aktivitetir eru byrjaðir í árinum. Pilkaðar rekrur eiga at verða nevndar. Hetta er ein vinna, sum vil verða sera áhugaverð við tí flota av rekrutrolarum, vit hava og fáa, og við teimum møguleikum hesir ætlandi koma at hava í framtíðini. Virkið, sum bygt er í Føroyum, er óivað eitt tað mest framkomna í heiminum. Tað er ikki óhugsandi, at ein samskipan av rekrur og jákupsskeljavinnuni í framtíðini verður ein tanki, sum fer at føra okkum upp aftur eitt stig longur fram á leiðini.

Vit hava lagt stóra orku í at kanna møguleikarnar fyri svartkjafturdrátti, bæði farsí, surimi og vørur gjørdar úr surimi. Eina ávísu nøgd av farsí kunnu vit selja bæði í Europa og í USA, men við tað, at nýtslan av farsí higartil hevur verið avmarkað til biligar vørur sum fiskapinnar og fiskakøkur, tó av ymiskum slag, so vil marknaðurin verða avmarkaður og prívíðkvæmur, og tí er neyðugt at finna fram til alternativar vørur, sum t.d. surimi, um hesi vinnu skal verða liv lagað við teimum ilögum, sum eru gjørdar og teimum, sum ætlandi verða gjørdar. Tað er eingin loyna, at vit frá byrjan av hava víst stórt ivasemi viðvíkjandi møguleikunum innan svartkjaftavinnuna. Hetta kemst av, a) at ilögurnar á sjógvi og á landi eru so ovurhonds stórar, b) rávøgrundarlagið er ósikkert og ikki til staðar alt árið runt, c) fiskurin er sera smáur, fæst í sera ójovnum nøgdum, og tí eru víðgerðarmøguleikarnir avmarkaðir, d) tann lidna vøran verður altíð ein bilig vøra, og e) endaliga eru marknaðarmøguleikarnir fyri farsí avmarkaðir. Vit hava ætlanir um at byggja upp ein marknað fyri surimi fyrst og fremst í USA, harnæst í Japan. Vit eru visir í at koma á mál við okkara parti, men spurningurin er, um ikki vit eru farnir ov ógvísiga fram, ja so ógvísiga, at vit ikki verða førir fyri at knógva undir byrðuni.

Ágangurin á Fiskasøluna

Ágangurin á Fiskasøluna hevur í 1986 verið stórur sum ongantíð fyrr. Meginorsøkin er, at Fiskasølan er stór og sterk í nógvum mátar og at einki veruligt alternativ til Fiskasøluna finst í dag. Í árávis hevur verið sagt, at vit fáa ov ringar prísir, vit sova, vit eru ov

innilokaðir, fólk fær einki at vita, o.s.fr. Á fiskivinnutíðinginum stóðu vit fyrri skotum, men har varð tó viðgingið av teimum mest ágangandi, at tá talað var um sølu av toska- og hysuúdrátti og kanska upsa við, so var einki at finna at, men tað var kongafiskur og blálonga, tað snúi seg um. Her mugu so verða gjørd framstig! Hvat kongafiski og blálongu viðvíkir, so meta vit at hava funnið útav, hvar hundurin liggur grivin, so her koma vit óivað eisini á mál í árunum komandi.

»Okkara millum« hevur í tvey ár borið tíðindi frá okkum og tí arbeiði, vit hava gjørt. Vit hava mett, at hetta hevur verið væl móttikið. Tekin um hetta eru, at fjölmiðlarnir hava tikið sera væl undir við blaðnum og endurtikið greinar, soleiðis at innihaldið á henda hátt er komið sera víða. Eisini hava vit fingið positivar viðmerkingar til blaðið frá úrheiminum, so vit kenna okkum visir í, at vit við OM eru á rättari leið. Vit vóna eisini, at vit í framtíðini koma at gera blaðið upp aftur betur, og vit gleða okkum til framtíðarsamstarvi við fjölmiðlarnar, eins og OM takkar fyrri farnu tvey árini. Vit er sostatt visir í, at OM er ein partur av svarinum upp á ágang imóti Fiskasøluni.

Uttanumsøla

Vit eru glád fyrri tey framstig, sum eru gjørd viðvíkjandi uttanumsølum og harvið tí illoyaliteti - partvís limanna millum, partvís millum lim og FF - sum brot á grein 3 í lögum felagsins nú einaferð er. Nú skulu vit ikki tøva í hesum spurningum, men bert minna á, at tann fundamentala fortreytin, sum eithvørt lutafelag byggir á - og FF er einki undantak í so máta - er, at *allir limirnir hava somu rættindi og somu skyldur*, t.v.s., at møguleikin hjá summum at skaffa sær framhjárættindi má ikki vera til staðar. Um ikki henda fortreyt er uppfyllt, so hava vit ongan møguleika at fáa eina optimala forrentning fyrri allar limirnir av okkara »kapitali«, sum er okkara kundar uttanlands.

25 nýggir limir

Limatalið í árinum 1986 hevur havt ein nettovøkstur upp á 25. Hetta hevur einamest samband við ta nýggju vinnuna, alingina. Tað hevur livgað innanhýsis, at áhugin millum alararnar at gerast limir í FF hevur verið so stórur. Eg skal ikki siga nakran ringan fyrri, at hann fyrst hevur viljað roynt sølu sjálvur. So veit man í minsta lagi, hvat tað er sjálvur at royna at finna teir røttu kundarnar, gera avtalu um prísir, gera alt pappírarbeiðið, avtala gjaldstreytir, forsvara sína gódsku, innheinta pengar, o.s.fr. Hetta er arbeiði, sum skal gerast professionelt og til lítur. Tú kanst og skalt ikki selja tína vøru til tann fyrsta tann besta, sum av tilvild rekur framvið. Vit bjóða teimum nýggju liminum hjartaliga vælkommum, og vit lova teimum eitt dygdargott arbeiði, eins og vit gleða okkum til samstarvið.

Nýggj fólk og hølir

Manningartalið er í árinum økt við 12. Orsøkin er fyrst og fremst at finna í broytingini í organisatiónini og í teimum størri krøvunum, sum á henda hátt eru sett okkum, og sum vit eisini eru visir í, at vit koma at liva upp til. Eitt eyðkenni fyrri starvsfólkið hjá okkum hevur verið, at eingin hevur spart seg. Øll hava altíð verið fús í verki - eisini friggjakkvöld og leygarmorgun. Vit takka fyrri hetta.

Vit hava í árinum fingið økt um skrivstovuhølini til nærur tað tvi-falda. Arbeiðsumhvørvið er sostatt tað allarbesta. Hetta vil gera sít til eitt dygdgott arbeiði í komandi tíðum.

Vit fara nú í góðum treysti undir eitt

nýtt ár. Vit hava gjørt málsetningin fyrri 1987: Ein øking í útflutninginum upp á 12,8 prosent. Vit eru ikki heilt einsamallir um at avgera hetta. Hetta byggir á fortreytir, t.d. botnfiskanoðin við Føroyar tann sama sum í 1986, valutaviðurskiptini óbroytt, ein ávís øking innan alivinnuna, ávísar prishækkningar, o.s.fr., og ikki minst byggir hetta á eitt gott samstarv millum okkum, sum gera søluarbeiðið og limirnir í FF.

Vit trúgva uppá, at øll vilja gera sít til, at 1987 verður eitt uppáttur betur ár fyrri limirnir í Føroya Fiskasølu. Fyri tað góða samstarvið, sum verið hevur í 1986, takka vit øllum hjartaliga. Gott nýggjár.

